

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: a) **LONDA spol. s r. o.**, se sídlem Křemencova 4, Praha 1, zastoupena JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem U Prašné brány 3, Praha 1, b) **RADIO BONTON a.s.**, se sídlem Wenzigova 4/1872, Praha 2, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Škrétova 44/6, za účasti: 1) Route Radio s.r.o., se sídlem Stavební 992, Ostrava, 2) Rádio Pálava s.r.o. se sídlem Brněnská 3163/38, Hodonín, 3) První rozhlasová s.r.o. se sídlem Koperníkova 6/794, Praha 2, zastoupena JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou se sídlem Nad Petruskou 1, Praha 2, 4) NONSTOP s.r.o. se sídlem M. Hübnerové 12, Brno, 5) Rádio Student s.r.o. se sídlem Gorkého 970/45, Brno, proti rozhodnutí žalované č.j. STR/3414/2012 ze dne 18. 9. 2012,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. STR/3414/2012 ze dne 18. 9. 2012, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci společnosti LONDA spol. s r. o. náhradu nákladů řízení ve výši 12 922,- Kč, a to k rukám JUDr. Tomáše Jindry, advokáta.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci společnosti RADIO BONTON a.s. náhradu nákladů řízení ve výši 12 922,- Kč, a to k rukám JUDr. Ladislava Břeského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Oba žalobci se žalobou domáhali zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 18. 9. 2012, kterým žalovaná udělila provozovateli rozhlasového vysílání společnosti Route Radio s. r. o., se sídlem Ostrava, Stavební 992/1, souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu Rádio Dálnice (licence č.j. koz/516/09 sp. zn. 2008/934/zab). Tato změna spočívá ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání, s přidělením kmitočtů Ústí nad Labem – Předlice 101,2 MHz/100 W, souřadnice WGS 84:17 28 50/49 59 41, a Liberec – Hanychov 103,3 MHz/100 W, souřadnice WGS 84: 15 02 15/50 44 06.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že společnost Route Radio s.r.o. je provozovatelem, rozhlasového vysílání programu Rádio Dálnice; technickým prostředkem vysílání je kmitočet Jihlava – Pávov 99,4 MHz/0,8 kW. Na základě její žádosti ze dne 21. 2. 2011 žalovaná, vycházejíc z právního názoru Nejvyššího správního soudu, vyjádřeného v rozsudku ze dne 21. 3. 2012, č.j. 1 As 37/2012-42, posoudila bonitu souborů technických parametrů Ústí nad Labem – Předlice 101,2 MHz/100 W a Liberec – Hanychov 103,3 MHz/100 W a akceptovala závěr znalce, že tyto soubory technických parametrů nejsou bonitní.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně především uvedly, že sice nebyly účastníky správního řízení, na svých právech však byly zkráceny již tím, že se navazujících správních řízení ani nemohly zúčastnit, neboť žalovaná učinila napadená rozhodnutí podle § 20 odst. 4, resp. 21 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jehož účastníkem je pouze žadatel, ačkoli pro tato řízení, ani rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady a kmitočet byl proto přidělen v rozporu se zákonem.

Dále uvedly, že rozhodnutím ze dne 16. 12. 2008 sp. zn. 2008/934/zab, č.j. koz/516/09 udělila žalovaná společnosti Route Radio s.r.o. licenci k provozování zemského rozhlasového vysílání programu Rádio Dálnice s využitím souboru technických parametrů Jihlava – Rudný 99,4 MHz/0,8 kW. Tato licence je explicitně územně vymezená úsekem dálnice v dosahu přiděleného technického prostředku. Následným udělením dalších kmitočtů napadeným rozhodnutím však žalovaná původní projekt zcela popřela, neboť oba přidělené “dokrývací” kmitočty se nejenže nenacházejí v nejkritičtější části dálnice D1, ale na úplně jiné dálnici – D8, resp. na rychlostní komunikaci R10. Žalobkyně poukázaly na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 71/2009 s tím, že nelze vyslovit souhlas takovou změnou parametrů, která by de facto představovala novou licenci. V předmětné věci se nemůže jednat o pouhou změnu v intencích původně udělené licence, neboť ta předsatvovala jediný kmitočet omezeného dosahu, zatímco každý z obou “dokrývacích” kmitočtů pokrývá daleko větší území a daleko více trvale usazených obyvatel, než původní kmitočet Jihlava – Rudný.

Dále žalobkyně vytkly překročení správního uvážení při hodnocení bonity obou kmitočtů, které měly být hodnoceny v souhrnu a mělo být přihlédnuto k počtu potenciálních posluchačů, kteří daným územím projedou v dopravních prostředcích.

Vadou je rovněž skutečnost, že žalovaná přidělila jako nebonitní kmitočty, jehož územní rozsah odpovídá regionálnímu vysílání. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je udělení souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci vyloučeno v případě, že by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení. Žalovaná tedy porušila ust. § 21 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, protože napadené rozhodnutí představuje nikoliv dokrytí v rámci stávajícího vysílání, ale jeho nepřípustné překročení a konce konců udělení licence bez licenčního řízení.

Konečně žalobkyně poukázaly na závěr, k němuž dospěl Nejvyšší správní soud z rozsudku sp. zn. 7 As 48/2010, že o přidělení nové vysílací frekvence nacházející se zcela mimo územní rozsah stávajícího vysílání nelze žádat prostřednictvím řízení podle § 21 odst. 1 písm. b) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Ačkoliv zákon pojem “dokrývací vysílač” nezná, používá jej odborná veřejnost, a z logiky věci vyplývá, že dokrývané území nemůže být větší než dosah původně přiděleného technického prostředku, tudíž by se měl nacházet uvnitř již pokrytého území, nikoliv mimo ně. To však není případ napadeného rozhodnutí žalované, která původní územní rozsah vysílání u Jihlavy “dokryla” kmitočty v Ústí nad Labem a v Liberci.

Žalovaná ve vyjádření setrvala na stanovisku, že předmětné kmitočty nejsou bonitní, a proto nebylo nutné licenční řízení. Změna územního rozsahu vysílání není podle ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Svůj závěr o povaze požadovaných kmitočtů si žalovaná učinila na základě ústního vyjádření znalce, jehož písemné zachycení založila do spisu. Námitky žalobkyň žalovaná odmítla.

Při jednání dne 9. dubna 2013 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Zástupci obou žalobkyň navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že rozhodnutí je nutno zrušit, neboť je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Jak je zřejmé z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, například z rozsudku ze dne 24. 2. 2011, čj. 7 As 111/2010-163 (www.nssoud.cz), v případech, kdy Rada pro rozhlasové a televizní vysílání rozhoduje o změně podle ust. § 21 odst. 1 a 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, musí vzít v úvahu skutečnost, že kmitočtové spektrum je tzv. vzácným statkem, který je zákonodárcem považován za statek veřejný a k jehož správě je povolána veřejná moc. Tohoto statku není tolik, aby každý, kdo by chtěl šířit vysílání prostřednictvím vysílačů, tak mohl činit, aniž by tím zasahoval do vysílání jiného. Proto zákon o vysílání vytváří mechanismus distribuce tohoto veřejného statku (práva vysílat na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu) prostřednictvím licenčního řízení. Licenční řízení je založeno na tom, že orgán veřejné správy uspořádá výběrové řízení, v němž právo užívat určitou část vzácného statku udělí jednomu ze zpravidla více uchazečů. Klíčovým rysem tohoto způsobu distribuce vzácného veřejného statku je soutěž o určitou jeho konkrétní část mezi více uchazeči, z nichž pouze jeden bude ve vztahu k ní úspěšný, a tedy jen tento jeden bude moci na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu vysílat. Všichni ostatní, tedy neúspěšní, uchazeči budou z užívání dané části veřejného statku po dobu trvání licence vyloučeni. Tuto skutečnost musí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vzít v úvahu i v případech, kdy rozhoduje o změně podle ust. § 21 odst. 1 a 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. V takovém případě není Rada povinna vyhlásit licenční řízení vždy v případě existence „neobsazeného“ kmitočtu, ale musí posoudit,

zda je takový kmitočet dostatečně bonitní, tj. zda může být samostatným předmětem licenčního řízení, či zda bude využit pouze jako kmitočet dokrývací, ke zlepšení existujícího územního pokrytí držitelem jiné licence za její současné změny. Posouzení, zda se při žádosti o změnu územního rozsahu a technických parametrů nejedná o pouhou změnu v intencích původně udělené licence, ale fakticky o nové licenční řízení, je předmětem odborného posouzení Rady jako k tomu zřízeného odborně specializovaného správního orgánu, které musí být podloženo racionální úvahou opřenou o, po skutkové (a tedy technické) stránce, dostatečně zjištěné parametry vysílání, jež by přidělením kmitočtu žadatel získal.

Těmto požadavkům však napadené rozhodnutí žalované nevyhovuje. Rada v něm sice vyslovila autoritativní závěr, že předmětné kmitočty Ústí nad Labem – Předlice 101,2 MHz/100 W a Liberec – Hanychov 103,3 MHz/100 W nejsou bonitní, avšak z rozhodnutí nelze seznat, na základě jakých skutečností a jakými úvahami k tomuto závěru dospěla. Z odůvodnění je pouze zřejmé, že podkladem pro tento závěr žalované bylo ústní vyjádření odborného znalce znaleckého ústavu RSM TACOMA a.s., s nímž se žalovaná seznámila na 16. zasedání konaném dne 4. září 2012, avšak tento důkazní prostředek je nedostatečný. Především zde není zřejmá jeho povaha, protože se zjevně nejedná o znalecký posudek ve smyslu ust. § 56 správního řádu (znalec nebyl ustanoven, posudek nebyl vypracován písemně). Mohlo by se tedy jednat o jiný důkazní prostředek, jehož použití je připuštěno podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu. Z protokolu o tomto úkonu však nelze nijak zjistit, jaké skutečnosti vzal tento znalec v úvahu, jakými způsoby je zjistil a jakou metodou je vyhodnotil. Výjimkou je zde pouze údaj o rozsahu předpokládaného pokrytí na 56 452 obyvatel (Ústí nad Labem), resp. 103 492 obyvatel (Liberec), jenž jediný je kvantifikován. Žádné další faktické údaje toto vyjádření neobsahuje a tudíž je neobsahuje ani odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože Rada se v něm omezila pouze na to, že bez dalšího převzala závěr znalce, že předmětný soubor technických parametrů není bonitní. Soudu proto nezbylo, než shledat napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož z něj není nijak zřejmé ani to, jaké konkrétní skutečnosti byly podkladem pro závěr, že předmětné kmitočty nejsou bonitní, ani to, jakou metodou k tomu závěru Rada dospěla. Správnost předmětného závěru Rady tedy nelze nijak zhodnotit.

Pro úplnost soud konstatuje, že součástí správního spisu je též znalecký posudek č. 39-11/2012 *“Posouzení bonity souboru technických parametrů Děčín město 286MHz/200W”* ze dne 17. 5. 2012, vypracovaný společností RSM TACOMA a.s. Ani tento důkazní prostředek nepostačuje k odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože se týká jiného případu rozhodovaného žalovanou. Pokud by pak byl v nyní rozhodované věci použit jako modelový, pak třeba konstatovat, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je takové jeho použití sice zmíněno, ale není tam fakticky provedeno, neboť Rada neučinila žádné vlastní vyhodnocení s použitím tohoto modelového případu, do něhož by byly dosazeny konkrétní údaje vztahující se k oběma projednávaným kmitočtům.

Soud tedy za tohoto stavu věci napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního a současně věc vrátil podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního žalované k dalšímu řízení.

Pro úplnost soud konstatuje, že dalšími žalobními námitkami se nezabýval, když rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když oba žalobci měli ve věci úspěch a náklady řízení každého z nich sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000,- Kč a jednak z odměny

advokátovi za dva úkony právní služby po 2100,- Kč, a za jeden úkon právní služby za 3100,- Kč, jakož i ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 12 922,- Kč je žalovaná povinen zaplatit každému žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupců.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. dubna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová